

ACZÉL GÉZA

(szino)líra

torzósztár

ÁLLATSEREGLLET

olykor dühös vagyok magamra mért nem vagyok eléggé radikális néha már-már nekilendülök mint sok hordószónok majd látom zsigeri törtetésében hogy zöldül bele az a másik betonozva az éterbe a féligazságokat csőlátásában puskagolyóként mint röpiül körben az elvakult indulat ha pedig kelleltenül visszafordulok bambán bámulnak szertesztét a nyájak legfeljebb a primitív kocsmái bőzöngések rendeznek el rendjét a világnak s lassan tanácstalan maradok tebetségem sincs olyan sok hogy kiálljak útjelzőnek ezek különben is idővel halomra dőlnek a partikuláris érdekek mentén újragombolni pedig már nem tudom a mentém erkölcsöt s ízlésvilágot messzi időkből hoztam no ettől sem repültem csak botladoztam ám ahogy az ihlet lassan most leállna kétségbeesve lapozok rá a lírai folyamatokat gerjesztő szótárra konkrétan az állatsereglletre ha nem ülnék a rozoga kínai karosszékemben most esnék csak seggre hiszen a kemény pénzekért mutogatott állatcsödiület meghökken-tően hasonlít a parlementre még ha részleteiben igaztalan is a vád holott fölöslege-sen a költői sugallat se mozdítja meg asszociációs bázisát provokálni

ÁLLATSZELÍDÍTŐ

jöhetnek itt tömegével zseniális sejtések az okos gének mítoszában valahogy soha-sem leltem a kedvemet míg egykor a nép ajka finoman adagolta a fölismerést gon-doljunk csak az almára és fájára még úgy éreztem elmerenghetek hiszen gyakran a fejtartásban slamos mozdulásban az arc vonalában felvillant ki kinek az írja és a magja annál izgalmasabb volt ha a törzsétől is messze esett az a bizonyos alma és a viszonyítások nagy átlóin mindenki mondbhatta a magáét hűtlen gyerek vagy kikerülendő zsarnok szülő volt a legismertebb játék mely a generációknak laza fosztlásán tovább árnyalódott és miközben igazából senki sem ismerte a kódot a különös kromoszómák egymást keresztező gyalázatát amely miként krimiben a gyilkos illetlenül előre leleplezi a rejtély misztikumát kikerülve áldozatát s értelmet-lenné válik minden mint civilizált kristályos tavakban a horgászat miközben esélyt sem ad a felmenőnek zord állatszeliidítőként vagy nyálas elfogultként dőljön-e a karámnak ha tiszte szerint nevelésbe fog majd ott lesznek az áltudományos lexi-konok melyekből kileled vitorlázó bajnok vagy szakács lesz gyermeke

ÁLLATTAN

26

egyszer talán különös netán torzult szemléletem valaki megbocsájtja kicsiny gye-rekkorom óta ugyanis érthetetlen utálattal gondolok az állattanra és a faunára hová korai eszmélkedésemmkor bekerültek a békák és az egerek a lapulevelek között

torkom szorult ha az alkony homályában néhány varangy lábamnál megemelkedett ez még talán nem pszichológiai eset miként az sem ha anyám gondos lek-város üvegeire a nyári konyhában ráült néhány szürke kis egér ám innen ahogy cseperedtem a szomszéd kutyája szörnyű anyagcseréjét látván lett elég nembe-liségünk hétmilliárdos ürítő gondolata hogy eme óceáni ürülékben hol a haza és már kismacsckánk sem imponált ha a koszból hazatévedt kezdtek finnyás városi-ként felzaklatni a távolabb legelésző háziállatok s a szárnyasok is mivel a küszöbön vérengzeni anyámat a csirke nyakát vagdosva először láttam ott hogy képeskönyvek s vadászkalandok mentén ragadozókról már ne nagyon beszéljünk meg ostoba vízi állatokról kik nyálkásan ütik meg a térdünk így öregedő koromra maradt a flóra és az állatbaráti megvetés mely rám száll régóta nem tudva ez a leépülés ideje

CSEHY ZOLTÁN

Csak képen van

FOTÓALBUM*

ÜRES MILLIMÉTERPAPÍRON jelölik ki a helyed. Az inged, az akaratod, a szabad kezed határait. Nem lehetsz nagyobb, se jobb, mint a keret, de a rád szabott négyzeteket kitöltheted szabadon. Így szobrászkodik síkban az idő. És hirtelen minden távolság mérhetővé válik. A sóhaj útja a tüdőtől a szádig. Így töltöd meg testtel a (kockás) inget is, és a bőr alatt a belső szervek így töltik ki a lényeg körüli teret. Minden a millimétereken múlik, a távolság két mellbimbó, lebeny, here, vágy vagy emlék között: a koordináták mögött láthatatlan, de mérhető vér lüktet.

(Károlyi Zsigmond: *Büszk*, 1976)

MINTHA EGY AMATŐR villamosszékekben ülne, önpusztító árnyakat generál.

Pedig csak egy festőállvány foglya.

* A versciklust *A múlt szabadsága. Válogatás Alföldi Róbert fotógyűjteményéből* című kiállítás (Mai Manó Ház, Budapest, 2016) egyes munkái ihlették.